Οἱ Σελίδες τῆς Γυναίκας

Η ΜΟΔΑ

— ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Πόσο παράξενο φαίνεται αὐτὸ ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ ὅμως πόση χάρις χαρακτηρίζει τὰ νυχτερινὰ αὐτὰ κοστούμια! Εἶνε κομμένα ἁπλοῦστατα στὴ φόρμα τοῦ σμόκιν ἢ τῆς ζακέττας μὲ μόνη τὴ διαφορὰ ὅτι τὸ ὕφασμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶνε καμωμένα εἶνε φάγ ντορὲ ἢ ἄλλο παρόμοιο ὕφασμα. Τὸ κοστοῦμ αὐτὸ φοριέται πολὺ τὰ βράδυα καὶ ἐνίοτε ἀναπληρώνει τὶς ντεκολτὲ τουαλέττες.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ νυχτερινὰ αὐτὰ ταγιὲρ γίνονται ἀπὸ ἕνα νέου εἴδους βελοῦδο ποὺ λέγεται «6 λοὺρ-μετάλ», ἔχει φόντο μεταλλικὸ καὶ ἐπάνω χνοῦδι μαλακὸ καὶ στιλπνὸ ποὺ δίδει σ' ὅλο τὸ ὕφασμα ἕνα φεφὲ σανζάν, πλούσιο καὶ γυαλιστερό.

Χρησιμοποιεῖται ἐπίσης καὶ λαμὲ ἀρζὰν ἢ ντορὲ γιὰ τὴ ζακέττα καὶ ἡ φούστα γίνεται ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο.

Ὅσο γιὰ τὶς ἄλλες βραδινὲς τουαλέττες αὐτὲς ἀρχίζουν νὰ παρουσιάζουν μιὰ γραμμὴ πολὺ πολύπλοκη, γιατὶ ἐνῶ ἔχουν κορσὲς ἐφαρμοστά, ἀκάμη δὲ καὶ τοὺς γοφοὺς ἐφαρμοστοὺς ἀπὸ ἐκεῖ καὶ κάτω παρουσιάζουν μιὰ χαριτωμένη «ἀμπλέρ». Κάποτε βλέπομε νὰ φαρδαίνουν κατὰ τι καὶ οἱ ὦμοι μὲ φτερὰ πλισέδωτὰ καὶ πάν σκερτσώζικα ποὺ θυμίζουν ξωτικὰ πουλιά.

Τὰ ντεκολτὲ καμμὰ φορὰ σκεπάζονται κάπως μὲ ταῦλ ποὺ σταυρώνει ὡς εἶδος «φιοὺ» καὶ πότε πέφτει πίσω στὴ μέση τῆς πλάτης, πότε σχηματίζει ἕνα εἶδος «καπσσόν».

Μερικὲς βραδινὲς τουαλέττες δὲν ἔχουν δόλαν μανίκια ἢ ἔχουν μανίκια φλοτὰν ἀνοικτὰ στοὺς ὦμους ὥς τὰ πουανέ, ὅπου τὰ συγκρατεῖ ἕνα βραχιόλι ἀσημένιο.

Ἡ φοῦστες εἶνε μακρυὲς μὲ οὐρὰ μυτερὴ στὰ δύο πλάγια ἢ μιὰ οὐρὰ στρογγυλὴ πίσω. Ὅλη δὲ ἡ γαντοῦρα τοποθετεῖται σ' αὐτὲς καὶ δίδει μιὰ ἐντελῶς νέα ὄψη στὴν τουαλέττα.

Πάντως τὸ γεγονὸς εἶνε ἕνα: ὅτι σ' ὅλες τὶς βραδινὲς τουαλέττες τοῦ φετεινοῦ χειμῶνος φαίνεται ἡ Ἰταλικὴ ἐπίδρασις, ἡ ἀντιλομένη στὴν Ἰταλικὴ ἔκθεσι.

— ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Ὅλα αὐτὰ τὰ αἰθέρια φορέματα φυσικὸν ἦτο νὰ ξαναφέρουν τὴ βασιλεία τῆς αἰγκρέττας τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἐξαρτήματος ποὺ εἶχε κάπως ἐγκαταλειφθῆ. Τὴν βλέπομε ἤδη νὰ στολίζη ποικιλοτρόπως τὰ γυναικεῖα κεφάλια καὶ δίδει μιὰ ἡγεμονικὴ μεγαλοπρέπεια στὴν ὅλη ἐμφάνισι.

Ἂν ὅμως βλέπουμε αἰγκρέττες, πλὴν ντ' ὠτρὺς καὶ ἄλλα πτερὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν εἶνε πολὺ τῆς μόδας καὶ τὰ ἁπλᾶ μπερὲ ἀπὸ βελοῦδο ποὺ φοριοῦνται πρὸς τὰ πίσω γιὰ νὰ δείχνουν ὅλο τὸ πρόσωπο. Τὰ μπερὲ αὐτὰ παρουσιάζονται σὲ διάφορα χρώματα συνδυασμένα μὲ τὸ φόρεμα ἢ τὸ ἐπανωφόρι, σπανιοῦν δὲ καὶ τὰ ἀδιάβροχα ποὺ συνηθίζονται τώρα καὶ γίνονται ἀπὸ 6 θωοῦδο κοτλέ.

ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

— ΤΟΠΙΚΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

Εἴπαμε καὶ ἄλλοτε πὼς πρέπει ν' ἀποφεύγομε τὸ πάχος, γιατὶ προσθέτει ἡλικία καὶ ἐκτὸς τούτου εἶνε καὶ ἀνθυγιεινό. Ἰδιαιτέρως ἡ γυναῖκες, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὡρισμένη ἡλικία, ἀρχίζουν νὰ παχαίνουν στοὺς γοφοὺς καὶ στὰ νῶτα, πρᾶγμα ποὺ σὲ λίγους μῆνες μπορεῖ νὰ καταστρέψη τὴν ὡραιότερη σιλουέττα. Ἡ καθιστικὴ ζωή, τὸ ὑπερβολικὸ φαγητὸ καὶ ἡ ἔλλειψις γυμναστικῆς εἶνε ἡ ἀφορμὲς αὐτοῦ τοῦ πάχους. Λοιπόν, πρῶτα ἀπ' ὅλα, πρέπει νὰ τρῶμε μὲ μέτρο καὶ νὰ κάνομε τακτικὰ ὑπνο. Τὸ κολύμπι, τὸ τέννις, τὸ κοιπὶ εἶνε ὠφελιμώτατα. Ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ πρέπει νὰ συνοδεύονται καὶ ἀπὸ ἰσόβαρο περιπάτημα, ἀπὸ τρέξιμο, πήδημα-σχοινάκι κλπ. Μιὰ ἄσκησις θαυμασία γιὰ νὰ ἀποβάλομε τὸ περιττὸ λίπος εἶνε αὐτή: Ξαπλωνόμαστε ἀνάσκελα στὸ πάτωμα μὲ τὰ χέρια τεντωμένα πίσω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Σηκώνομε τὸν κορμό, χωρὶς νὰ κουνήσομε τὰ πόδια καὶ ἐγγίζομε κατόπιν μὲ τὰ χέρια, ἁπλώνοντάς τα, τὰ πόδια μας ὅπως εἶνε τεντωμένα. Ξαναγυρίζομε στὴν πρώτη θέσι καὶ ἐπαναλαμβάνομε τὴν ἄσκησι δέκα φορὲς κάθε πρωί.

— ΤΑ ΧΟΡΤΑ

Ὅλα τὰ χόρτα εἶνε ὠφέλιμα στὴν ὑγεία μας, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως αὐτὰ ποὺ θ' ἀναφέρομε ἐδῶ:

Τὰ καρότα, διότι δυναμώνουν καὶ κάνουν αἷμα.

Τὸ λάχανο, διότι εἶνε θρεπτικό. Κακῶς μάλιστα ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι εἶνε δύσπεπτο. Φθάνει νὰ τὸ φᾶμε μαγειρεμένο καὶ ὄχι ὠμό. Ἂν θέλομε δὲ νὰ μὴ μυρίζη τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ βράσιμο βάζομε νὰ βράση μαζὺ κ' ἕνα κομμάτι ψωμί.

Τὰ ραδίκια, διότι καθαρίζουν τὸ αἷμα.

Τὰ βραστὰ κρεμμύδια, διότι εἶνε μαλακτικά, τὸ ὄξυ δὲ καὶ τὰ πράσσα.

Ἡ πατάτες, διότι εἶνε θρεπτικές.

Τὰ παντζάρια, διότι ὠφελοῦν τὸ αἷμα.

Τὰ σπαράγγια, διότι καθαρίζουν τὰ νεφρά.

Γενικῶς ὅλα τὰ χόρτα εἶνε ὠφέλιμα. Καλὸν δὲ εἶνε νὰ μὴ τὰ τρῶμε ὠμά.

Τέλος ὁ βασιλεὺς ὅλων τῶν χόρτων εἶνε ἡ ντοματα, ποὺ κακῶς ἐπιστεύθη ἄλλοτε, ὅτι ἔβλαπτε.

Η Α. Μ. Η ΜΟΔΑ

Ὡραιότατα γιακαβάκια κρεπ-ζωρζὲτ μὲ κέντημα, θαλασσιὲς καὶ μοτίφ.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

— Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΣ

Μεγάλος πόλεμος γίνεται τελευταῖα ἐναντίον τῆς τραπεζαρίας. Οἱ μὲν λένε: «Δὲν εἶνε ἁμαρτία νὰ πηγαίνη χαμένο ἕνα δωμάτιο ποὺ ἔχει τόσο ἀχάριστο ρόλο, ποὺ βὲν προσφέρει καμμιὰ ἄνεσι;» Ἄλλοι διακηρύττουν ἐπίσης, ὅτι ἡ τραπεζαρία εἶνε περιττὸ δωμάτιο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήση κανεὶς παρὰ ἀποκλειστικῶς γιὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Καὶ ἄλλοι ἄλλα...

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἡ τραπεζαρία τείνει νὰ καταργηθῆ. «Ἀλλὰ ποῦ θὰ τρῶμε τότε;» θὰ ρωτήσετε. «Στὶς κρεββατοκάμαρες ἢ στὸ σαλόνι;» Τὸ πρῶτο φυσικὰ δὲν συζητεῖται. Τὸ σαλόνι ὅμως μπορεῖ ὡραιότατα νὰ χρησιμεύση γιὰ τραπεζαρία ἂν εἶνε μεγάλο δωμάτιο καὶ διευθετηθῆ, κρυσκά, καταλλήλως. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς τραπεζαρία ἕνα χόλ ἢ τὸ γοσαβὸ ἂν ὑπάρχη.

Πάντως ἂν τὸ χόλλ εἶνε καταλλήλως τοποθετημένο, εὐρύχωρο καὶ φωτεινό, μπορεῖ νὰ γίνη μιὰ τραπεζαρία ὡραιοτάτη κ' ἔτσι δὲν θὰ θυσιάζομε ἰδιαίτερο δωμάτιο γ' αὐτήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

— ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

Τώρα πειὰ ἄλλαξαν τὰ πράγματα καὶ τὸ δακτυλίδι τῶν ἀρραβώνων εἶνε κάτι ποὺδὲν τὸ διαλέγει πειὰ μόνος του ὁ γαμπρός, ἀλλὰ μαζὺ μὲ τὴν μνηστή του. Γιὰ νὰ μὴ βρεθῆ ὅμως σὲ δύσκολη θέσι, περνᾶ πρῶτα μόνος του ἀπὸ τὸν ἀδιαμαντοπώλη, τοῦ λέγει τί μπορεῖ νὰ ξοδέψη κ' ἔτσι αὐτὸς τοῦ δείχνει τί δακτυλίδια μπορεῖ νὰ ἀγοράση, ὅταν πάη μὲ τὴν μνηστή του.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς εἶνε ἐντελῶς ἀτομικὸ καὶ κανονίζεται λιγάκι καὶ ἀπὸ τὴν παντοδύναμη μόδα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ δακτυλίδι τῶν ἀρραβώνων εἶνε μονάτπρο πριγιάν, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶνε καὶ σάπφειρος, καὶ μαργαριτάρι καὶ ἐμεράντι.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴ ἔρχεται τὸ ζήτημα τοῦ πότε προσφέρεται τὸ δακτυλίδι αὐτό.

Ὁ μνηστὴρ λοιπὸν θὰ προσφέρη τὸ δακτυλίδι του σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ βρίσκεται μόνος του μὲ τὴν μνηστή του, μετὰ τὴν ἀντάλλαγὴν τῶν δακτυλίων ἀρραβώνων. Αὐτοὺς τοὺς ἀγοράζει μόνος του ὁ μνηστήρ, γιατὶ τὸ εἶδος εἶνε ὀμοιμένο, κλασικό. Ἡ μόδα μετέτρεψε κάπως καὶ τοὺς ἀρραβώνας, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι μένουν πιστοὶ στὸ πατροπαράδοτο εἶδος.

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΑΣ

— ΚΟΤΟΠΗΤΤΑ

Καθαρίζομε τὴν κότα, τὴν βρέζομε καὶ προσθέτομε μισὴ ὀκᾶ κρεμμύδια νὰ βράσουν καὶ αὐτά. Ὅταν βράση τόσο ἡ κότα, ὥστε νὰ ξεφολλᾶ ἀπὸ τὰ κόκκαλα, τὴν βγάζομε καὶ ἀφήνομε τὰ κρεμμύδια νὰ βράσουν ἀκόμη ὅσσπου νὰ πιοῦν ὅλο τὸ ζωμί. Βγάζομε τὰ ψαχνὰ τῆς κότας, τὰ ἀνοίγομε μὲ τὸ χέρι μᾶς σὲ ψιλὰ κομμάτια σὰν κλωστὲς καὶ τὰ ρίχνομε στὰ κρεμμύδια, ποὺ θὰ ἔχουν πειὰ πολτοποιηθῆ. Παίρνομε δυὸ-τρεῖς βρόσεις ὅλα μαζὺ καὶ τὰ κατεβάζομε ἀπὸ τὴ φωτιά. Ὅταν μισοκρυώση τὸ μίγμα ρίχνομε μέσα τρία αὐγά, τυρὶ τριμμένο, ἀλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο καὶ ἔπειτα στρώνοντας ἕνα ταψὶ βουτυρωμένο μὲ φύλλα ἁπλώνομε τὸ μίγμα, τὸ σκεπάζομε προσθέτοντας βούτυρο ἀνάμεσα στὰ φύλλα καὶ τὸ στέλνομε στὸν φοῦρνο.

Δίς ΛΙΑΝΑ